

Mandatul european de arestare

Decizia cadru a Consiliului 2002/584/JAI din 13 iunie 2002 privind
mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele
membre

Culegere de spețe – Ghid pentru formatori

Autor:

Prof. André Klip

Universitate din Maastricht,

Judecător onorific – Curtea de Apel s'-Hertogenbosch

Cuprins

A.	Cazuri	1
I.	Speța nr. 1; Întrebări	1
II.	Exerciții	2
III.	Speța nr. 2, continuarea Speței nr. 1; Întrebări	2
IV.	Sarcină suplimentară: MEA pentru Norvegia?	3
B.	Informații suplimentare pentru formatori cu privire la cazuri	3
C.	Abordarea metodologică	3
I.	Ideile generale și temele principale.....	3
II.	Grupuri de lucru și structura seminarului	4
III.	Materiale suplimentare.....	5
IV.	Ultimele progrese	6
D.	Rezolvări	6

Mandatul european de arestare

A. I. Speța nr. 1:

Șeful Poliției din Heraklion, în numele Parchetului de pe lângă Curtea de Apel a Cretei de Est, a emis un mandat european de arestare (MEA) către autoritățile judiciare olandeze privind un medic de naționalitate olandeză (Dr. Drion), domiciliat în Maastricht, care ar fi comis o infracțiune de omor și o infracțiune de sabotaj. Situația de fapt privind infracțiunea de omor a constat în aceea că medicul olandez a suprimat viața numitului Karalis în Haraklion. La cererea explicită a lui Karalis, Drion i-a injectat o substanță letală, fapt ce a cauzat moartea cetățeanului grec după numai câteva minute. Situația de fapt privind infracțiunea de sabotaj a constat în distrugerea proprietății Aegean Airlines din aeroportul din Atena, cauzată de frustrarea medicului Drion în momentul în care a aflat că a pierdut zborul de întoarcere către Maastricht.

Întrebări:

1. *Există obligația Olandei de a-l preda pe medicul Drion, iar, în caz afirmativ, în ce condiții?*
2. *Ar fi fost vreo diferență în situația în care infracțiunile nu ar fi fost săvârșite pe teritoriul Greciei, ci pe cel al Olandei?*
3. *Poate Olanda să evalueze infracțiunile și să le califice în conformitate cu legislația penală olandeză?*
4. *Are relevanță naționalitatea persoanei solicitate în această procedură?*
5. *Persoana solicitată va fi reținută pe parcursul derulării întregii proceduri?*
6. *Care dintre autoritățile ambelor state vor fi implicate în punerea în executare a mandatului european de arestare?*
7. *Care este procedura impusă de dispozițiile legislației olandeze și în ce termen se realizează?*
8. *Care este rolul autorităților grecești în procedura de predare?*
9. *În ce moment și în ce modalitate va avea loc procedura de predare?*
10. *Să presupunem că procedura de predare este efectuată cu succes. În ce condiții poate procurorul grec să-l incrimineze pe Drion pentru o infracțiune ulterioară de furt?*

A. II. Exerciții:

Identificați, atât autoritățile competente de executare, cât și limba în care urmează a fi completat Certificatul:

1. Un procuror portughez din Braga solicită predarea cetățeanului german Dieter Müller, aflat în prezent în Turku, Finlanda, în scopul desfășurării unor proceduri penale.

Autoritatea competentă:

Limba:

2. Organele de urmărire penală irlandeze au primit un MEA privind o hotărâre de condamnare în lipsă a cetățeanului francez Leon Laselle pronunțată de Tribunalul de Primă Instanță din Bordeaux, Franța.

Autoritatea competentă:

Limba:

3. O autoritate spaniolă competentă solicită prezența cetățeanului rus Michail Lebedenski, domiciliat în Nicosia, Cipru.

Autoritatea competentă:

Limba:

A. III. Speța nr. 2, continuarea Speței nr. 1:

La audierea desfășurată la instanța olandeză, apărătorul dr. Drion declară faptul că condițiile de detenție din Grecia sunt inferioare standardelor aplicate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cazul Aranyosi. Apărătorul se teme de faptul că Drion se va confrunta cu un tratament degradant și inuman în închisorile din Grecia. Această situație, conform concluziilor formulate de către apărătorul lui Drion, ar încălca drepturile prevăzute în art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și art. 4 din Cartă. Apărătorul lui Drion solicită Curții respingerea solicitării de predare.

Întrebări:

1. *Este obligată autoritatea de executare să soluționeze această chestiune?*
2. *În caz afirmativ, în ce manieră va proceda?*
3. *Autoritatea emitentă are vreun rol în această chestiune?*
4. *Are autoritatea de executare posibilitatea de a amâna sau de a refuza executarea MEA?*

A. IV. Sarcină suplimentară: MEA pentru Norvegia?

În Speța nr. 1, înlocuiți Olanda cu Norvegia, Olandez cu Norwegian și Maastricht cu Bergen. Celelalte informații rămân neschimbate. În ce modalitate și în conformitate, cu ce dispoziții va fi emis mandatul de arestare? Care vor fi răspunsurile la întrebările de la Speța nr. 1?

Partea B. Informații suplimentare pentru formatori cu privire la cazuri

A. I. Speța nr. 1:

În funcție de statul membru în care are loc seminarul, țările de la Spețele nr. 1 și 2 se vor schimba. Asigurați-vă că alegeți un stat membru care se opune puternic eutanasiei și un alt stat membru care permite acest lucru, în anumite condiții.

A. IV. Sarcină suplimentară: MEA pentru Norvegia?

Această sarcină poate fi îndeplinită în măsura în care timpul permite și ar trebui atribuită unor practicieni experimentați.

Partea C. Abordarea metodologică

I. Ideile generale și temele principale

Ideea primei spețe este de a aborda conceptul de recunoaștere reciprocă. Acest lucru implică un grad ridicat de încredere în diferitele sisteme judiciare penale și presupune ca procesul de cooperare judiciară să aibă loc chiar în situațiile în care soluția pronunțată ar fi total diferită față de cea din propriul stat. Este important de reținut faptul că, de cele mai multe ori, calificările juridice conform legislației naționale nu se aplică. De regulă, mandatele de arestare trebuie recunoscute ca atare și puse în executare. În majoritatea situațiilor, statul membru emitent stabilește condițiile de executare. Cu toate acestea, există câteva excepții. În jurisprudența CJUE, există unele excepții la care dispozițiile Deciziei-cadru nu fac referire, însă care se regăsesc în practica judiciară. În pregătirea lor profesională, personalul instanțelor judecătorești trebuie să dezvolte abilități în recunoașterea unor astfel de situații, întrucât acestea pot provoca întârzieri sau impedimente cu consecințe ce se pot produce după parcurgerea procesului de predare.

Spețele și întrebările au fost stabilite pentru a permite formatorului și cursanților să abordeze:

1. Structura și prezumțiile de bază privind recunoașterea reciprocă, în general, și, în special, în contextul specific al deciziei-cadru 2002/584/JAI a

Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre;

NB: MEA este, ca cel mai vechi și exclusiv instrument de extrădare/predare, piatra de temelie pentru toate celelalte instrumente juridice privind recunoașterea reciprocă. Prin urmare, jurisprudența privind MEA are un impact imediat asupra oricărei alte forme de cooperare!

2. Identificare autorităților implicate de ambele părți;
3. Modalitatea de împărțire a sarcinilor între autoritatea emitentă și cea de executare;
4. Cum poate fi stabilit contactul între autorități și ce fel de garanții trebuie acordate;
5. Care sunt consecințele unei predări asupra urmăririi penale în statul membru emitent;
6. Care sunt consecințele unei predări asupra detenției în statul membru emitent;
7. Rolul concluziilor formulate de apărător în încercarea de a bloca procesul de predare sau de a obține condiții favorabile.

II. Grupuri de lucru și structura seminarului

Anterior desfășurării seminarului, formatorul va trimite participanților un chestionar de o pagină pentru a afla experiența profesională a acestora în legătură cu Decizia cadru și aplicabilitatea acesteia. De asemenea, chestionarul va viza atât așteptările acestora, cât și întrebările pe care aceștia le au în legătură cu tema seminarului. Informațiile astfel obținute vor fi folosite atât la prezentare, cât și la alegerea temelor de discuție sau la alegerea potențialelor întrebări suplimentare. Aceste informații sunt importante, întrucât este posibil ca experiența profesională a participanților, aptitudinile lingvistice ale acestora, precum și atribuțiile profesionale să varieze.

Formatorul va realiza o scurtă prezentare (Power point) evidențiind aspectele importante ale **Deciziei cadru a Consiliului 2002/584/JAI din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre** – domeniul de aplicare, definiții, autorități competente, distincția dintre predarea în vederea urmăririi penale și cea în vederea executării pedepsei, rolul naționalității sau domiciliului persoanei solicitate, motivele de refuz, termene limită, legea aplicabilă, hotărâri ulterioare, obligații pentru statele membre (**aprox. 15-20 min**).

Speța nr. 1 este proiectată să abordeze atât problemele de bază, cât și cele mai profunde ce se pot ivi. Participanții vor lucra în grupe de câte 4-5 și vor avea un

laptop cu conexiune la internet pentru a răspunde la întrebări. Sunt recomandate, în special, site-urile web ale RJE, Eurlex și Curții de Justiție. Scopul este de a învăța participanții să folosească aceste site-uri web pentru a obține informațiile necesare soluționării problemelor apărute în activitatea lor. Rezolvarea Speței nr. 1 și răspunsurile la întrebări ar trebui să dureze **aprox. o oră și 40 minute**. Echipele pot fi formate prin gruparea participanților cu aceeași experiență profesională.

O pauză de 10 minute este recomandată la acest moment.

Rezolvarea **exercițiilor** de la punctul A.II ar trebui să dureze **10 minute**, acestea fiind menite să ajute participanții în procesul de identificare a autorității competente și a limbii în care urmează să fie completat Certificatul. După consultarea prealabilă a site-ului web al RJE, acest exercițiu poate fi folosit și ca unul de control. În cazul în care rezolvarea Speței nr. 1 necesită mai mult timp decât cel anticipat, acest exercițiu poate fi omis și dat ca temă de lucru pentru acasă.

Speța nr. 2 va determina participanții să abordeze probleme ce nu se regăsesc în dispozițiile Deciziei cadru și care, totuși, apar în practică și necesită un răspuns prompt. Participanții vor lucra în grupe de câte 4-5 și vor avea un laptop cu conexiune la internet pentru a răspunde la întrebări. Rezolvarea Speței nr. 2 ar trebui să dureze **aprox. 40-45 minute**.

Orice întrebări rămase ar trebui discutate la finalul seminarului (pentru **aprox. 5-10 minute**).

III. Material suplimentar

Toți participanții trebuie să aibă o copie a **Deciziei cadru a Consiliului 2002/584/JAI din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre**, inclusiv formularele din Anexă. De asemenea, participanții trebuie să aibă asupra lor sau să aibă acces la dispozițiile naționale referitoare la implementarea Deciziei-cadru.

(notă pentru formatori: ar fi interesant de văzut sau de verificat dacă participanții au asupra lor doar textul în limba națională, sau dacă este vorba despre textul care conține, atât modificările (precum Decizia cadru 2009/299), cât și rectificările făcute. Se întâmplă de multe ori ca textul publicat în 2000 să fie folosit în practică fără modificările ulterioare. NB: în privința rectificărilor: acestea diferă de la o limbă la alta și pot surveni după anul 2002: de ex., versiunea în limba olandeză JO 2020 L 118/39. În cazul în care timpul permite, ar fi un moment prielnic pentru a-i instrui să folosească Eurlex, precum și [versiunile consolidate ale textelor legale](#))

Este esențial să încurajăm folosirea instrumentelor online!

IV. Ultimele progrese

Vă rugăm să verificați dacă există un caz nou în așteptare sau o trimitere preliminară la Curtea de Justiție în ultimele trei luni.

Partea D. Rezolvări

A. I. Speța nr. 1:

Întrebări:

Î1. Există obligația Olandei de a-l preda pe medicul Drion, iar, în caz afirmativ, în ce condiții?

Chestiuni preliminare

Natura autorității emitente ar trebui să declanșeze o întrebare preliminară, și-anume dacă autoritatea emitentă este o *autoritate judiciară* în conformitate cu dispozițiile art. 6 al Deciziei cadru. Un organ de poliție nu poate fi o astfel de autoritate, astfel cum a reținut Curtea în [cazul Poltorak \(C-452/16 PPU\)](#). Mai nou, Curtea a adăugat cerințe suplimentare pentru procurori (vezi [C-489/19 PPU - NJ \[Parquet de Vienne\]](#)). În esență, aceasta înseamnă că a fost o evaluare individuală a proporționalității MEA, dublată de o supraveghere judiciară/confirmare a unui judecător sau a unei instanțe judecătorești. În plus, este esențial de reținut faptul că mandatul european de arestare se bazează pe un mandat național de arestare, vezi [cazul Bob-Dogi \(C-241/15\)](#). Unele state membre aplică un sistem în care un singur mandat de arestare acoperă ambele tipuri de mandate. Curtea dorește să existe ambele.

Aceste cerințe dezvoltate în jurisprudență pot conduce la formularea unor întrebări adresate de autoritatea de executare autorității emitente. Din păcate, acest lucru poate conduce la întârzieri și frustrări.

Odată stabilit faptul că autoritatea emitentă este o *autoritate judiciară* (NB: ca regulă generală, majoritatea formalităților pot fi reparate. Nu există *ne bis in idem* în privința emiterii mandatelor europene de arestare) MEA poate fi analizat. A se vedea în continuare răspunsul de la Întrebarea nr. 3.

Î2 Ar fi fost vreo diferență în situația în care infracțiunile nu ar fi fost săvârșite pe teritoriul Greciei, ci pe cel al Olandei?

Dacă faptele ar fi fost săvârșite în Olanda, nu în Grecia, ar fi fost incident motivul de refuz prevăzut în art. 4 alin. 7. Infracțiunile au fost săvârșite pe teritoriul Olandei, iar acest lucru îi conferă dreptul de a refuza. NB: titlul

articolului menționează faptul că „poate refuza”. Astfel, nu există o obligație în acest sens. NB: Dacă este timp, ar fi interesant de văzut cum au implementat celelalte state membre acest motiv facultativ de refuz. Unele au păstrat caracterul facultativ al acestui motiv, iar alte state membre l-au transformat într-un motiv obligatoriu de refuz.

Î3. Poate Olanda să evalueze infracțiunile și să le califice în conformitate cu legislația penală olandeză?

În principiu, există o obligație de predare. Regula este că fiecare faptă va fi analizată individual. Prima are legătură cu infracțiunea de omor. Aceasta se încadrează în lista cu infracțiuni prevăzută în art. 2 alin. 2. Cu siguranță această infracțiune îndeplinește cerințele minime prevăzute în art. 2 alin. 1 în ceea ce privește pedeapsa prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită. Având în vedere faptul că autoritățile grecești au bifat caseta aferentă infracțiunii de omor, autoritățile de executare nu pot face propria evaluare a faptei, ci trebuie să o accepte pe cea făcută. De asemenea, aceeași situație poate să apară în cazul diferențelor de percepție în privința incriminării anumitor fapte sau în privința aplicării motivelor de refuz. În prezenta speță, autoritățile olandeze nu pot aplica dispozițiile legislației penale olandeze în detrimentul legislației penale grecești.

A doua infracțiune este cea de *sabotaj*. De asemenea, există o listă cu infracțiuni fiind aplicabile dispozițiile menționate anterior în cazul infracțiunii de omor. Minimul special al pedepsei prevăzut în art. 2 alin. 2 este de 3 ani. Ar avea relevanță dacă în legislația penală olandeză nu ar fi prevăzută infracțiunea de sabotaj? (**notă pentru formatori:** această chestiune s-ar putea transforma într-o dezbatere interesantă. În Codul penal olandez nu se regăsește infracțiunea de sabotaj, aceeași situație putând fi regăsită și în alte legislații ale unor alte state membre. Cu toate acestea, acest lucru nu este esențial. Ceea ce contează este ca statul membru să bifeze caseta aferentă infracțiunii de sabotaj, iar, în consecință, dispozițiile legislației naționale a statului membru de executare nu mai au relevanță.)

Î4. Are relevanță naționalitatea persoanei solicitate în această procedură?

Da, aceasta are relevanță. Persoana solicitată are naționalitatea statului membru de executare. În conformitate cu art. 5 alin. 3 din Decizia cadru, autoritatea poate dispune predarea persoanei sub condiția ca, după audiere, să se întoarcă în Olanda pentru executarea pedepsei privative de libertate sau a măsurii educative privative de libertate pronunțate de statul membru emitent (*obligația retrimiterii către expeditor*).

Participanții ar trebui să fie în măsură să afle dacă Olanda va cere îndeplinirea acestei condiții. Aceste informații nu pot fi regăsite în notificarea Olandei (vezi [cazul Bob-Dogi](#)), ci în art. 6 alin. 1 din legea națională de implementare. Vezi [biblioteca judiciară de pe site-ul web al RJE](#) .

NB: atenție. Traducerile legislațiilor naționale nu sunt mereu actualizate. **Această chestiune impune echipei să anticipeze și să verifice dacă ambele infracțiuni impun transferul și predarea în baza Deciziei cadru 2008/909. Minimul pedepsei închisorii trebuie să fie de 6 luni (art. 9 alin. 1 lit. h).**

Î5. Persoana solicitată va fi reținută pe parcursul derulării întregii proceduri?

Răspunsul este dat de dispozițiile art. 12 al Deciziei cadru: autoritatea de executare decide acest lucru, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale. Vezi [cazul Lanigan \(C-237/15 PPU\)](#).

Formatorul poate propune participanților să verifice practica statului membru în cauză, precum și practica statului membru de origine al participantului. De cele mai multe ori, statele membre consideră că persoana solicitată ar pierde dreptul prevăzut în art. 5 alin. 3, și ar putea reprezenta un motiv să nu își rețină proprii resortisanți până la procedura de predare.

Î6. Care dintre autoritățile ambelor state vor fi implicate în punerea în executare a mandatului european de arestare?

Autoritatea emitentă este Parchetul de pe lângă Curtea de Apel a Cretei de Est, ale cărui date de contact se regăsesc în Atlasul judiciar.

Nume:	Parchetul de pe lângă Curtea de Apel a Cretei de Est (Eisaggelia Efeton Anatolikis Kritis)
Adresa:	Plateia Daskalogianni
Serviciu (Divizie):	
Oraș:	Irakleio
Cod poștal:	71201
Număr de telefon:	+30 2810 247813
Telefon mobil:	
Număr de fax:	+30 2810 247813
Adresă de mail:	eisefankr@yahoo.gr

În cazul în care procurorul are competența materială de a emite un mandat european de arestare sau este necesară o hotărâre a unei instanțe sau a unui judecător, autoritatea respectivă trebuie să fie la rândul ei implicată în acest proces. Autoritatea de executare este aceeași pentru toată țara:

Nume:	Officier van Justitie te Amsterdam (Autoritate centrală MEA) IRC Amsterdam
Adresă:	Postbus 115
Serviciu (Divizie):	Autoritate centrală pentru MEA
Oraș:	Amsterdam
Cod poștal:	1000AC
Număr de telefon:	+31 88 6991270
Telefon mobil:	+316 53332848
Număr de fax:	
Adresă de mail:	eab.amsterdam@om.nl

NB pentru formatori: puteți diversifica și alege un alt stat membru în care nu există o autoritate centrală pentru mandatele europene de arestare. Ulterior, trebuie să stabiliți domiciliul Dr. Drion pe teritoriul respectivului stat membru.

Î7. Care este procedura impusă de dispozițiile legislației olandeze și în ce termen se realizează?

Procedura va avea loc în fața instanței olandeze, în baza regulilor impuse de decizia cadru și în baza legii naționale de implementare. Este necesar să se verifice termenele limită prevăzute în art. 17 din decizia cadru. Drept urmare, hotărârea ar trebui luată în termen de 10 zile în cazul consimțământului persoanei. (NB; dacă este timp, ar fi un exercițiu eficient să se pună în dezbatere conținutul procedurii consimțământului și consecințele acesteia). În alte cazuri, hotărârea trebuie luată în termen de 60 de zile, iar, în situații excepționale, termenul poate fi prelungit la 90 de zile. De regulă, statele membre nu reușesc să respecte termenele limită prevăzute. Vezi p. 9 și 10 din [acest raport statistic privind Olanda](#). Decizia cadru nu prevede vreo sancțiune pentru nerespectarea termenelor limită. Cu toate acestea, aceste cazuri trebuie raportate la Eurojust, vezi art. 17 alin. 7.

Î8. Care este rolul autorităților grecești în procedura de predare?

Acestea trebuie să fie disponibile pentru a răspunde oricăror întrebări și nelămuriri. Pentru alte chestiuni nu au nicio responsabilitate.

Î9. În ce moment și în ce modalitate va avea loc procedura de predare?

Predarea trebuie să aibă loc de îndată, la o dată stabilită de autoritățile implicate (art. 23 alin. 1). În conformitate cu art. 10 alin. 2 nu poate fi mai târziu de 10 zile după hotărârea privind predarea. Vă rugăm să rețineți că perioada poate fi prelungită, iar art. 23 alin. 4 reglementează amânarea predării pentru motive umanitare, precum boala. Decizia cadru nu prevede modalitatea în care procesul de predare efectivă are loc. De asemenea, acest aspect este stabilit de autoritățile implicate. Cel mai comun mod este o cursă aeriană între cele două state membre, pe parcursul căreia persoana solicitată va fi însoțită de poliție. Țările vecine pot efectua predarea la un punct comun de trecere a frontierei.

Î10. Să presupunem că procedura de predare este efectuată cu succes. În ce condiții poate procurorul grec să-l incrimineze pe Drion pentru o infracțiune ulterioară de furt?

Această ipoteză declanșează analiza regulii specialității care protejează persoana solicitată împotriva punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva sa pentru o infracțiune în cazul căreia nu a fost solicitată predare **sau** pentru care cererea de predare a fost respinsă.

După predare, este necesar solicitarea consimțământului pentru alte infracțiuni. Art. 27 alin. 4 reglementează o astfel de procedură. În practică, evaluarea va fi în felul următor:

Furtul nu se află pe lista de infracțiuni. Astfel, se aplică dispozițiile art. 2 alin. 4 și trebuie verificată dubla incriminare. Autoritatea emitentă trebuie să indice dispozițiile legale aplicabile, să verifice dacă este îndeplinită condiția privind minimumul de 12 luni al pedepsei cu închisoarea și să ofere o descriere completă a faptelor. Autoritatea de executare va verifica dacă fapta constituie infracțiuni în conformitate cu dispozițiile penale olandeze. Cel mai probabil infracțiunea de furt îndeplinește condițiile menționate mai sus, iar consimțământul necesar va fi dat.

Înainte de emiterea MEA, personalul instanțelor judecătorești sau al parchetelor din statul membru emitent ar trebui să verifice dacă există mai multe infracțiuni reținute în sarcina persoanei solicitate. În caz afirmativ, ar trebui să se analizeze oportunitatea adăugării celorlalte infracțiuni în cuprinsul MEA. Includerea tuturor infracțiunilor ar facilita analizarea acestora în cadrul unei singure proceduri și ar elimina riscul unor cereri ulterioare.

Ulterior predării, personalul instanțelor judecătorești din statul membru emitent în care se desfășoară procedurile penale trebuie să acorde atenție limitelor impuse de regula specialității prevăzută în art. 27 alin. 2. Nu poate fi pusă în mișcare acțiunea penală. NB: art. 27 alin. 1 permite renunțarea la această limitare, dar numai între statele membre care au făcut o astfel de notificare. Participanții pot verifica dacă există o astfel de situație între statele membre implicate. (Participanții trebuie să cunoască dacă propriul lor stat a făcut o astfel de notificare) Răspunsul este că, nici Grecia, nici Olanda nu au făcut o astfel de notificare. În practică, foarte puține state membre au făcut o astfel de notificare. NB: în cazul în care Decizia cadru face referire la o notificare, vă rugăm să rețineți că o notificare poate fi modificată. Cu alte cuvinte: verificați de două ori site-ul web al RJE în privința acestei chestiuni. Vezi, de exemplu, ultima modificare a [notificării României din 13 martie 2020](#).

A. II. Exerciții:

Identificați atât autoritățile competente de executare, cât și limba în care urmează a fi completat Certificatul:

Pentru a identifica autoritățile competente vom folosi [Atlasul](#) disponibil pe site-ul web al RJE – www.ejn-crimjust.europa.eu selectați statul membru de executare în calitate de țară de executare și 901. *Mandatul European de Arestare*.

Referitor la limba de redactare a Certificatului, vom folosi secțiunea –Notificări pentru fiecare state membru [valabilă aici](#).

În cazul în care nu există o notificare conform art. 8 alin. 2 din Decizia cadru, va fi folosită limba/limbile oficială/oficiale ale statului membru.

Rezultatele ar trebui să fie:

1. Un procuror portughez din Braga solicită predarea cetățeanului german Dieter Müller, aflat în prezent în Turku, Finlanda, în scopul desfășurării unor proceduri penale.

Autoritatea competentă portugheză este în Guimarães, vezi site-ul web al RJE.

Nume: Tribunal da Relação de Guimarães
Adresă: Largo João Franco 248
Serviciu (Divizie):
Oraș: Guimarães.
Cod poștal: 4810-269
Număr de telefon:
Telefon mobil:
Număr de fax:
Adresă de mail:

Există o singură autoritate centrală pentru toată țara. În conformitate cu notificarea, Finlanda acceptă MEA în finlandeză, suedeză și engleză. NB: am observat (în mai 2020) documentul încărcat pe site-ul web al RJE reprezentând traducerea notificării în engleză nu este redactat în această limbă, ci în finlandeză.

(NB: formator: ar fi foarte util ca această căutare să se facă cu întreg grupul de participanți la un videoproiector. Căutați împreună pe site-ul web al RJE. Există mai multe posibilități de a identifica răspunsul. Important este ca participanții să se familiarizeze cu site-ul și să reușească să identifice informațiile necesare.)

Nume: Prosecution District of Southern Finland (Etelä-Suomen syyttäjälue)
Adresă: Porkkalankatu 13
Serviciu (Divizie):
Oraș: Helsinki
Cod poștal: 00180
Număr de telefon:+358 29 562 2100
Telefon mobil:
Număr de fax: +358 29 562 2203
Adresă de mail: etela-suomi.syyttaja@oikeus.fi

(Dacă timpul permite, ar putea fi adresată o întrebare participanților pentru a afla dacă ar fi necesară traducerea MEA în limba germană, persoana solicitată fiind un cetățean german. Acest aspect conduce spre Directiva 2010/64 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale. Efectiv, această situație se poate ivi în momentul în care persoana solicitată va fi implicată în

proceduri. Apoi, depinde și de posibilitatea persoanei solicitate de a înțelege limba în care este redactat MEA.)

2. Organele de urmărire penală irlandeze au primit un MEA privind o hotărâre de condamnare în lipsă a cetățeanului francez Leon Laselle pronunțată de Tribunalul de Primă Instanță din Bordeaux, Franța.

Nume:	Curtea de Apel din Bordeaux
Adresă:	Place de la République
Serviciu (Divizie):	
Oraș:	BORDEAUX CEDEX
Cod poștal:	33077
Număr de telefon:	(+33) 556013400
Telefon mobil:	
Număr de fax:	(+33) 556442830
Adresă de mail:	
Nume:	Autoritate centrală pentru MEA
Adresă:	Ministerul Justiției și al reformei legislative 51 St Stephens Green
Serviciu (Divizie):	Dublin 2
Oraș:	
Cod poștal:	
Număr de telefon:	00 353 1 408 6100
Telefon mobil:	
Număr de fax:	00 353 1 408 6117
Adresă de mail:	warrantsmail@justice.ie

Există o singură autoritate centrală pentru toată țara. În conformitate cu notificarea, Irlanda acceptă MEA în irlandeză și engleză.

3. O autoritate spaniolă competentă solicită prezența cetățeanului rus Michail Lebedenski, domiciliat în Nicosia, Cipru.

Autoritatea spaniolă competentă pentru întreaga țară:

Nume: Servicio Común de Registro, (Para el reparto entre los Juzgados Centrales de Instrucción)
Adresă: Goya 14
Serviciu (Divizie):
Oraș: Madrid
Cod poștal: 28071
Număr de telefon:(+34) 91.400.62.13/26/25
Telefon mobil:
Număr de fax: (+34) 91.400.72.34/35
Adresă de mail: audiencianacional.scrda@justicia.es

Autoritatea competentă în Cipru este:

Nume: Ministerul Justiției și Ordinii Publice
Adresă: Strada Athalassas 125
Serviciu (Divizie):
Oraș: Nicosia
Cod poștal: 1461
Număr de telefon:+357 22805928; +357 22805950/951
Telefon mobil:
Număr de fax: +357 22518328; +357 22518356;
Adresă de mail: akyriakides@papd.gov.cy

Există o singură autoritate centrală pentru toată țara. Conform notificării, poate fi [găsit pe site-ul web al RJE](#).

Cipru acceptă MEA, atât în limba sa oficială, cât și în limba engleză. NB: această notificare impune autorității emitente, în cazul în care nu trimite MEA redactat în limba engleză, să cunoască limbile oficiale ale statului cipriot.

(dacă timpul permite, poate fi adresată o întrebare participanților cu privire la modalitatea de traducere într-o altă limbă a MEA. Întrebarea de bază este dacă traducătorul care efectuează această sarcină va primi documentul original integral și va efectua ulterior o traducere a acestuia, sau dacă se va face referire

la faptul că MEA și forma sa sunt disponibile în toate limbile Uniunii Europene. Dacă nu sunt furnizate instrucțiuni complete, există posibilitatea ca traducătorul să facă totul de la zero, inclusiv traducerea formularului. Rezultatul ar putea fi ca termenii în varianta tradusă să dobândească un alt înțeles decât cel prevăzut în textul original. Acest lucru poate conduce la neînțelegeri, necesitatea clarificărilor și întâzieri. Translatorii trebuie să traducă numai ceea ce a fost completat în formular, nu formularul în sine. [Toate textele autentice pot fi identificate și descărcate aici](#). Această remarcă este valabilă și pentru cei care realizează traducerea descrierii faptelor și instrucțiunile.)

A. III. Speța nr. 2, continuarea Speței nr. 1:

Această întrebare adaugă o problemă recentă cu privire la executarea unui MEA care a apărut în jurisprudența Curții de Justiție (vezi 5 aprilie 2016, cauzele reunite [C-404/15 și C-659/15 PPU](#), *Pál Aranyosi (C-404/15) și Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)*). Acest lucru demonstrează faptul că recunoașterea reciprocă nu are caracter absolut și că anumite limitări pot exista în privința obligației generale de a respecta un MEA. Cerințele impuse de Curte au impact, atât asupra autorităților de executare, cât și asupra autorităților emitente. Autoritățile de executare vor fi obligate să solicite informații cu privire la condițiile de detenție pe care le va avea persoana solicitată după predare. Autoritățile emitente vor trebui să răspundă la aceste întrebări și vor trebui, în unele cazuri, să ofere garanții privind aducerea persoanei solicitate și încarcerarea acesteia într-o anumită unitate de deținere.

Î1. Este obligată autoritatea de executare să soluționeze această chestiune?

Da, are această obligație. Cererea apărătorului vizează o posibilă încălcare a drepturilor fundamentale ale persoanei în statul membru emitent. Curtea a stabilit faptul că o persoană solicitată trebuie să fie protejată mereu împotriva unui astfel de risc.

Î2. În caz afirmativ, în ce manieră va proceda?

Consecința jurisprudenței Curții este faptul că, în prezent, statul membru emitent trebuie să indice închisoarea în care va fi încarcerată persoana solicitată în privința căreia condițiile de detenție/circumstanțele sunt necontestate. Aceste informații ar trebui să vizeze locul de detenție în care urmează să fie adusă persoana solicitată. Astfel, pot fi anticipate efectele pe termen scurt. În speța noastră înseamnă că, în cazul în care evaluarea făcută de Tribunalul districtual din Amsterdam concluzionează că aceste condiții din locul de detenție în care ar urma să fie dus Drion nu respectă cerințele impuse de art. 4 din Cartă, autoritățile elene vor trebui să indice un alt loc de detenție care să respecte condițiile impuse. NB: Curtea a menționat că, în principiu, această chestiune ar putea conduce la o amânare, dar nu la un refuz final.

Î3. Autoritatea emitentă are vreun rol în această chestiune?

Da, are. Autoritatea emitentă va trebui să furnizeze informații concrete cu privire la condițiile de detenției din locul unde va fi adusă persoana solicitată. Astfel, poate fi vorba despre metrii pătrați disponibili pentru fiecare deținut, de numărul orelor pe care acesta le poate petrece în exteriorul celulei, precum și orice alte facilități. De ex. în [cazul Dorobanțu \(C-128/18\)](#), autoritatea emitentă a pus la dispoziția autorității de executare următoarele informații „domnul Dorobanțu, pe perioada procesului penal, va fi deținut într-o celulă de 4 persoane măsurând 12,30 m², 12,67 m² sau 13,50 m², ori într-o celulă de 10 persoane măsurând 36,25 m². În cazul în care domnul Dorobanțu va fi condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, inițial, va fi deținut, într-un loc de detenție în care fiecare persoană încarcerată beneficiază de 3 m², iar, ulterior, în aceleași condiții, într-o închisoare cu regim închis, ori, cu regim semi-deschis sau deschis, într-o celulă cu 2 m² spațiu pentru fiecare persoană.”

Î4. Are autoritatea de executare posibilitatea de a amâna sau de a refuza executarea MEA?

Da, are. Astfel cum a fost menționat anterior, de regulă, rezultatul trebuie să fie reprezentat de executarea MEA. Cu toate acestea, Curtea a avut în vedere că, în situații excepționale, MEA nu poate fi executat.

A. IV. Cazul Norvegiei

Acordul din 2006 dintre Uniunea Europeană, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene, Islanda și Norvegia a intrat în vigoare la data de 1 noiembrie 2019. Asemănările cu MEA sunt evidente. Cu toate acestea, *Mandatele de arestare* sunt emise. Art. 3 al Acordului impune aceleași condiții faptelor care se încadrează în vederea solicitării predării, precum cele prevăzute în art. 2 al Deciziei cadru privind MEA. Vă rugăm să rețineți faptul că Convenția Europeană a Consiliului Europei din 1957 privind extrădarea nu se mai aplică în cazul Norvegiei și Islandei (art. 34 din Acord). De asemenea, este probabil ca Norvegia să permită predare pentru toate cele trei infracțiuni.